

PARTİZAN

AVUKAT
NEBİL VARUY

İŞÇİLERİN DEVRİMCİ SİYASETİNE
VE
PROLETER SINIF TEMELİNE DOĞRU

M.Tuna

Bugün ortada görünen bütün sosyalist gurup ya da gurupçuklar proleter sınıf temelinden mahrumdurlar ve sosyalist hareketimizin disiplinli bir parti niteliği kazanamayışında en temelli faktör de bu durumumuzdur. Gerek partinin ve gerek se parti dışı sosyalist hareketin genel manzarası, parlak teorik tartışmalara rağmen hiç de ferahlık verici değildir. Hiçbir tüzük-program disiplini ile maddî, zorlayıcı örgüt bağları ile sınırlı olmayan bir "sempatizanlar" topluluğu, üstelik de genellikle küçük burjuva kökenli bir "sempatizanlar" topluluğu, hareketin kitle temelini teşkil etmektedir.

Böyle bir temel çürük bir temeldir.

Öyle ki, bu sınıf temeline sahibolan hareket kendini toparlar, işçi leştirmezse, kendini proleter sınıf temeline dayamazsa, proletarya sosyalizmi ve hele "proleter devrimciliği" lafta kalmaya mahkûm olacaktır.

Böylesi bir durumda ne parti meselesini çözmek ne de bir hayli gelişen teoriyi pratikle birleştirmek mümkün değildir. Ve pratikte sebatsız, tartışmada inatçı küçük burjuva aydınlarla çıkılan yolun ayırım noktasına artık gelinmiştir. Ya sağlam bir temele dayanılacak, ve proletarya sosyalizmi pratikte hakim kılınacaktır, ya da bu sahte temelde sallantılar devam edecek ve sözde (parlak teorik söylevlerde, bildiri ve gazetelerde) proletarya sosyalizmi olan bu, gerçekte küçük burjuva sosyalizminde karar kılınacaktır.

Yön'cü sosyalist (!) oportünizm bozguna uğratıldı. Partimizin merkezi oportünizmi bozguna uğratıldı. Fakat çürük temel üzerinde sallantılar devam etmekte. Bir yazar "Türkiye toprağından feodalizm fışkırmaktadır." diyor. Ne ölçüde doğru olduğu tartışma konusudur. Fakat, " Türkiye devrimci hareketinden bugün küçük burjuva sosyalizmi fışkırtıyor" sözünde itiraz edecek hiçbir yan yoktur. Teorik tartışmalarda açık kapı bırakmak için gösterilen olağanüstü dikkate rağmen, hareketin sınıf temeli son tahlilde, hep üstün gelmektedir ve teorik tartışmadaki olağanüstü hal, proleter sınıf temelini sağlama konusunda da gösterilmedikçe " bilimsel sosyalizmi saflara hakim kılalım" parolası uygulama imkânı bulamayacaktır.

Bütün dikkatlerin parti meselesine artık çevirilmekte olduğu inkâr kabul etmez bir gerçektir. Hareketin dağınıklığı ve dayandığı sahte kuvvetler, herkesi rahatsız etmekte ve devrimin ön şartı olan parti meselesinin çözülmesi yolunda herkes doğru adımlar atmak istemektedir. Fakat ne ölçüde doğru adımlar atılmaktadır? Mevcut hareket (küçük burjuva sınıf

temeli olan hareket) bir sihirli değnek ile partileşemez. Partileşse bile bu proletaryanın öncü ve örgütlü müfrezesi olamaz. Şu halde harekette bir kan değişimi yapmak, var güçle safları işçileştirmek ve gittikçe gelişen işçi hareketlerinde "sosyalist hareketimize" (bir başkasına değil) proleter sınıf temeli sağlamak, bütün bunları, devrimcileri etrafında toplanmaya çağırdığımız, partimiz vasıtasıyla (bir başka vasıtayla değil) yapmak, "cadı kazanı"nı kaynatan şu küçük burjuvalığı defetmemiz için vazgeçilmez şarttır.

Sosyalist hareketimizin işçi sınıfına ve işçi sınıfımızın sosyalist harekete ihtiyacı var. Şu halde mevcut karanlık tablonun gün gibi aydınlanması mukadderdir. Nevar ki, önümüzde karanlıktan aydınlığa uzanan ve geçilmesi zorunlu bir yol var. Bu yolu geçeceğiz.

Temel olarak oportünizm ile aramızda bir yarışma ve mücadele sürecektir. Ya oportünizm proleterleri iğfal edecek, ya da biz proletaryaya kendi sınıf bayrağını ileteceğiz. Kısa vadede bu mücadeleden kimin galip çıkacağı belli değildir. Diğer yandan finans kapitalizmi ile çok yerde dayanışmalı küçük burjuva radikalleri ile de aramızda bir yarışma ve mücadele sürecektir. Ya küçük burjuva radikalizmi proleterlerin eline sahte bir bayrak tutuşturacak, ya da biz proletaryaya kendi sınıf bayrağını ileteceğiz. Kısa vadede, bu mücadeleden de kimin galip çıkacağı belli değildir. Nihayet kendi küçük burjuva sınıf temelimiz ile giriştiğimiz sabır ve gayret isteyen iş arasında içten içe bir mücadele sürecektir. Ya küçük burjuva sınıf temelimiz bizi yarı yolda bırakıp eleyecek, ya da giriştiğimiz iş ile gittikçe arınıp gün be gün, proleter sınıf temeline dayanacağız. Kısa vadede bu arınma esnasında kimin eleneceği belli değildir.

Buraya kadar hareketin ideolojik mücadelede yöneleceği hedefi, kendini arındırma sürecini, proleter sınıf temelini sağlama açısından değerledik. Fakat hareketimizin toplumdan soyut, kendi başına kendi içinde gelişmediği ortadadır. Hem oportünizmin, hem küçük burjuva radikalizminin hem de dayandığımız çürük sınıf temelinin; bütün bu, saflarımızın işçileşmesini şu veya bu şekilde olumsuz etkileyen faktörlerin hepsinin sınıf mücadelesiyle sıkı ilişkide olduğu ortadadır. Nitekim, bütün bu gayretlerin önünde emperyalizmin işbirlikçisi bir zorba iktidar ve onun silâhlı çeteleridir. İşçi sınıfının örgütlenmesi ve bilinçlendirilmesi, bir başka deyişle, hareketimizin kendi sınıf temeline oturtulması için verilen kavga işte bu faşist bozuntusu sözde demokratik, sınıf düşmanına karşı verilen kavganın, bağımsızlık ve demokrasi savaşının ayrılmaz bir parçası olacaktır. Bu yolla işçi ve köylülerin sayısız kitle desteği ne kavuşacağız. Nevar ki, kısa vadede bu kavganın da nasıl sonuçlanacağı belli değildir.

(Neticede kaçınılmaz olarak kitleler Amerikan emperyalizmini ve iş-

birlikçi sınıfları yenecektir. Fakat şu anda hareketimiz kitlelerin bağımsızlık ve demokrasi hareketi haline gelememiştir. Neticede kaçınılmaz olarak proleterya, sosyalizmi kuracaktır. Fakat şu anda hareketimiz proleteryanın sosyalist hareketi haline de gelememiştir. Şimdiden çetin bir mücadeleyi, bu kısa vadede bir dizi yenilgiyi göze alamıyanlar, son tahlildeki mutlak zaferden emin olamazlar.)

Hakim sınıfların yürüdüğü yolda bizimle yarışan bütün saydığımız faktörleri yerli yerinde kullanmakta, ilk emperyalist yol göstericilerine oranla iyice ustalaştığı ortadadır.

İlk bakışta dümdüz bir çizgi gibi gelen proleter sınıf temeline kavuşma çalışmamız, sessiz sedasız görünen bu çalışmamız, gerçekte sayısız ittifakların, uzlaşmaların, ileriye hücumların ve geri çekilişlerin bir toplamı ve en şiddetli siyasî çatışmaların bir alanı olacaktır, ve bu gerçek te ortadadır.

"Oportünizme karşı devrimcilerin birliği" ilkesi böyle bir guruplar arası uzlaşmadır. Öncü müfrezeye doğrudan yolda, oportünizmle olan mücadeleyi ve a rışı kazanmamız aralarında merkezci oportünizme oranla ikinci dereceden gelişmeler taşıyan türlü gurupların bu anlamda geçici olarak, uzlaşma sına bağlıdır.

Bilimsel sosyalizmin ilkelerine sadık olduğunu söyleyen türlü gurupların işçi sınıfına bir başka bayrak değil "küçük burjuva kemalist" bayrağı değil, bütün açıklığı ile işçi sınıfının bayrağını, sosyalizmin bayrağını i letmeleri ve bu yolda, işçi sınıfını ayartmaya yeltenen yarı solcu küçük burjuvalarla aransız bir mücadeleye girmeleri, kendi aralarında bu noktada uzlaşmaya hazır olmaları şarttır. Kendimiz ile, işçi sınıfı ile, yarı solcu küçük burjuvazi arasına kesin bir çizgi başka nasıl çekilir? Ondan daha tutarlı millî kurtuluşçuluk ve ondan daha tutarlı demokratizm başka nasıl sağlanabilir? Mesele, sosyalist bir proleteryanın, bağımsızlık ve demokrasi mücadelesinin bütün bir halk adına ona öncülük ederek üstlenmesinden başka nedir ki? Demek ki, söz konusu mücadelenin kazanılması, küçük burjuva radikalizmine karşı takınılacak tavırda türlü sosyalist gurupların arasında geçici bir uzlaşmaya bağlıdır.

Fakat aynı guruplar, ülkeyi Amerikan emperyalizmi ile birlikte sömüren gerici sınıflara karşı savaşılmaktadır. Yaratılmak istenen, bir uydurma barış örgütü olmadığına göre, işçi sınıfının savaşçı bir aleti olduğuna göre, bu yolda atılan her adım, gerici sınıfların faşist darbeleriyle karşı karşıya kalacaktır. "Bütün mücadeleyi tatil ettik, şimdilik yalnızca işçileri ve köylüleri örgütleyeceğiz" desek ve böylecene yapsak dahi gerici sınıflar böyle bir aptallığa dahi gülüp geçmiyecektir. Kaldı ki, dokuz yıldır düşünülen buna benzer bir anlayışa rağmen parti militanlarının saldırılara karşı vermek zorunda kaldıkları zorlu mücadele hatırlardadır. Demek ki, proleter sınıf temelini kazanmak, işçi sınıfını tek bir sosyalist bayrak altında top

lamak için girişeceğimiz mücadele emperyalizme ve işbirlikçilerine karşı yürütülen bağımsızlık ve demokrasi mücadelesinin ta kendisi olacaktır. Proletaryayı sosyalist bir bayrak altında birleştirmek için Amerikancı faşizme karşı olan herkesle ittifak! Böylesibir ittifak ana fonksiyon olarak bugün proletaryanın bağımsız bir güç olmasına, yarın demokratik halk cephesinin gerçekten kurulmasına hazırlayıcı olacaktır. Demek ki, Amerikan emperyalizmi ve işbirlikçi sınıflar ile bütün halkın arasına kesin bir çizgi çekmekteyiz. Emperyalizmin sömürü alanında, bağrında feodal ilişkileri de barındıran geri kapitalizm şartlarında bağımsızlık ve demokrasi savaşının, millî demokratik devrimin, sosyalizmin hizmetine sokulması başka nasıl sağlanır? Bir ittifak ki, yalnızca genel bir asgarî program üzerine oturur, böyle bir ittifak pratikte yararlısız bir ittifaktır. Sosyalistler olarak, genel asgarî programımızın özel bir programla somutlaşmasını sağlamak zorundayız. Bu nedenle bugün genel olarak asgarî programda anlaşılmadığımız politik kuvvetlerle bile, özel programlarda anlaşabiliriz. Diyelim ki, Fransız işbirlikçisi bir kapitalistin Amerikayla anlaşmazlığa düşmesi ve meselâ Ortak Pazar konusunda çekişiyor olması bugün bizim meselelerimizi çözmekte kullanabileceğimiz bir gelişme değildir. Örnekteki bu gelişme devrim selinin kabardığı bir esnada (o zamanki özel programımıza uygun olarak) yararlanabileceğimiz bir gelişmedir ve demokratik halk iktidarıyla ortadan kalkacak olan bir işbirlikçi ile girilen geçici bir ittifaktır. Diyelim ki, "tarafsız" devrim çılgınlıkları atan bir yarı solcunun, "hem sağa, hem de sola duvar çekme" isteklerinin bize yakın asgarî hedefleri savunması bugün meselelerimizi çözmekte kullanabileceğimiz bir yakınlık değildir. Bu yakınlık sınıf temelli olan bir sosyalist hareketin yarınki müttefiklerinin temel işaretidir. Fakat, kim Amerikancı faşizme (işçi-köylü-gençlik olaylarında teröre baş vuran, gelişimi sınırlayan bir azgın iktidara ve dayanaklarına) hangi sebeple olursa olsun karşı koyuyorsa, onunla ittifakımız bugün meselelerimizi çözmekte (bugünkü pratikte) kullanabileceğimiz bir yakınlıktır. (Elbette, sınıf temelli açıkça belirmemiş, esas olarak köylülüğe dayanmayan ve asgarî programımızla tam bir birliğe ulaşmamış olan politik kuvvetlerle giriştiğimiz bu tür ittifak asla demokratik halk cephesidir demiyeceğiz.)

Demek ki, Amerikan emperyalizmine ve geriçi sınıflara karşı verilen devrimci siyasî mücadelenin ana yönü proleter sınıf temeli kazanmamız ve işçi sınıfını sosyalist bir bayrak altında toplamamız, toplumda ilericiilik adına ne varsa onlarla bu hedefe hizmet eden ittifaklar kurmamızdır. İkincil yön ise, elde edilen noktadan hareket ederek demokratik halk cephesini oluşturmamızdır. İşte proleter sınıf temeline kavuşmak, işçi sınıfının sosyalist desteğini sağlamak için küçük burjuva radikaliyle girişeceğimiz mücadele ile, küçük burjuva radikali de dahil, kim bu hedefimize hizmet edecek şekilde Amerikancı faşizme karşı çıkıyorsa onunla girişeceğimiz ittifak budur.

Nihayet, kendi "hatalarımıza karşı devrimcilerin birliği" ilkesi de çürük sınıf temeli ile girişeceğimiz mücadelede vazgeçilmez bir ilkedir. Aynı sınıf temeline yaslanan türlü guruplar arasında, ortaya çıkan eski,yeni (genellikle çürük sınıf temelinin ürünü olan) hatalı tutum veya görüşlerle mücadelede birleşmek, kendi hatalarımızı başkalarıyla birlikte yoketmek, hı-zip çıkarları uğruna hataları küllendirmemek, işte bu konuda anlaşmak, ağız birliği etmek, yine guruplar arasında kurulacak devrimci, bilimselliğe dayanan bir uzlaşma plâtformudur.

Demek ki, ilk bakışta dümdüz bir çizgi gibi gelen proleter sınıf temeline kavuşma çalışmamız, gerçekte sayısız ittifakların, uzlaşmaların, ileriye hücumların ve geri çekilişlerin bir toplamı ve en şiddetli siyasî çatışmaların bir alanı olacaktır. Şu halde eldeki mevcut örgütle veya örgüt birimleriyle ideolojik ve siyasî bir çalışma içinde olunacak ve bu ideolojik ve siyasî çalışmanın yönü dosdoğru tesbit edilecektir. Bu yön yarı örgütlü mevcut hareketten örgütlü öncü müfrezeye işaret eder. Örgütlü öncü müfreze-ye doğru giden yolda karşımıza çıkan engellerle gelişmeye düşmüş ne varsa , böylesine güçlerin mücadelelerini kendi siyasî çalışmamıza tabî kılarak,toplumda ileriye yönelik ne varsa hepsini kendi.öğül hedefimizin hizmetine sokarak yürünecektir. Böyle bir yürüyüş zorlu ve zahmetli bir yürüyüştür.Hareketimizin karşılaştığı derhal yerine getirilmesi gereken görevleri çözmek için girişilecek partizanca bir yürüyüştür.

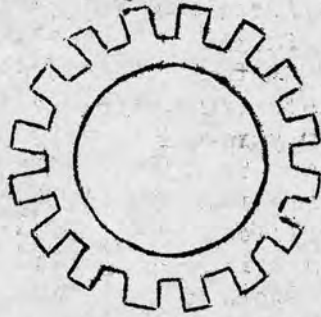
Aksi taktirde her türlü siyasî çalışma, sahte bir siyasî çalışma olacak ve bu çalışmayı yürüten, kimi zaman popüler de olan kuvvetler sahte bir sınıf kuvveti olarak kalacaktır.

Henüz proleter sınıftemelinden mahrum, öncüsüz, örgütsüz bir hareketin işçi sınıfının eylemini (henüz siyasî karakter kazanmamış olan eylemini)millî cephenin (henüz teşkil edilmemiş olan millî cephenin) hizmetine sokmak için giriştiği mücadelenin ciddiye alınacak hiç bir tarafı yoktur. Bu tarzda yürütülen "politik çalışma" sahte bir siyasî çalışmadır ki, bunun sahteliği hareketin bugün içinde bulunduğu somut durumun tahliliyle apaçık ortaya çıkmaktadır.

Öte yandan henüz proleter sınıf temelinden yoksun bir hareket, örgütlenme meselesindeki çıkmazı, halen "fiilî öncü" dedikleri devrimci gençlik içinden hazırlanacak "profesyonel devrimci"lerle çözmek eğilimine kapılmaktadır. Leninist profesyonel devrimcilikle karşılaştırıldığında, böyle bir çözüm şeklinin de ciddiye alınacak hiçbir tarafı yoktur. Bu tarzda yürütülen "örgütlenme çalışması" sahte bir sınıf kuvveti yaratır ki, siyasî pratik, proleter sınıf temelinden yoksun nice profesyonelleşmiş devrimci gurupların iflâsıyla doludur.

Tekrar edelim, safların işçileştirilmesi, hareketin proleter sınıf temeline kavuşturulması için önümüzde geçilmesi zorunlu bir yol vardır. Bu yolda oportünizmle, işçi sınıfını ayartmaya yeltenen küçük burjuva radikalleriyle ve bir dizi sapmaya, hataya yol açan kendi sahte sınıf temelimizle amansız bir yarış ve mücadele içine gireceğiz. Fakat hedefe giderken, kayalara çarpmamak, zorba işbirlikçi kuvvetler karşısında dostsuz, desteksiz kalmamak ve bugünkü siyasî çalışmanın yönünü bağimsızlık ve demokrasi savaşında yürütülecek genel siyasî çalışma ile birleştirmek için toplumdaki temel hasımlarımızla gelişisi olan her türlü kuvvetle ortak bir cephe sağlamalıyız. Nevar ki, bu cephenin bizim için (bugünkü) taktik anlamı, tesbit edilen hedefimize hizmet etmesinden ibarettir. Bizi bugünkü hayatî olan proleter sınıf temeline kavuşmak yolunda engelleyecek uzlaşmalara, ittifaklara cevaz veren siyasetin, sahte bir siyaset olduğunu bilmek gerekir.

Sahte bir siyasî çalışmadan, sahte bir sınıf kuvvetinden, işçilerin devrimci siyasetine ve proleter sınıf temelini kazanmaya doğru geliştireceğimiz hareketimizin önündeki meseleler genel olarak işte böyledir.

SAHTE SINIF TEMELİNDEN
PROLETER SINIF TEMELİNE

SAHTE SİYASETTEN
İŞÇİLERİN DEVRİMCİ
SİYASETİNE

YAŞASIN İŞÇİLERİN
DEVRİMCİ SİYASETİ

O L A Y L A R

SUNGURLAR DİRENİŞİ VE GÖREVLERİMİZ

Geçen sayımızda Sungurlar kazan fabrikasında huzursuzluğun arttığını yazmıştık. Nitekim işçilerin Maden-İş'e geçmek için mücadeleye girmeleri üzerine işveren "elebaşı" olduğunu iddia ettiği 8 işçiye işten attı. Bunun üzerine Sungurlar fabrikasının 670 işçisi 4 Mayıs günü topluca direnişe geçtiler. Böylece fabrikada üçüncü kez fiilî durum yaratılmış oldu. Nevar ki, işçiler bu sefer söze, yemine kanarak direnişe son vermiyeceklerini söylüyorlardı.

Fiilî durumun ilk gününden itibaren fabrika jandarma ve daha sonra da teçhizatlı inzibat birlikleri tarafından sardırıldı. Dört gün süren fiilî durum boyunca çeşitli rütbelerdeki komutanlar devamlı konuşmalarıyla işçinin direncini kırmaya çalıştılar. Hatta tehdit ettiler korkutmaya çalıştılar.

Fakat kararlı Sungurlar işçileri tehditlere pabuç bırakmadılar. Çevredeki diğer fabrikaların ve bilhassa Türk Demir Döküm işçilerinin ve devrimcilerin desteğiyle mücadeleyi sürdürdüler. Özellikle devrimci partililer etkin bir çalışma gösterdiler.

Direnen işçiler, partililer ve gençler iyi bir dayanışma örneği verdiler. Otomatik silâhlı askerlerin fabrikanın boşaltılması için 15 dakika mühlet vermesine karşılık direnmek için herkes kenetlendi. Yakılan büyük bir ateşin etrafında marşlar söylendi.

Ertesi gün zırhlı araçlar ve tankların fabrikayı kuşatması ve bir piyade albayının "anlaşma olmadan fabrikaya kimseyi sokmayacaklarına". da ir "ordu adına şeref sözü" vermesi üzerine işçiler fabrikayı orduya bıraktilar.

Bu arada işveren işçiyi bölmek için pek çok dolap çevirdi. Fakat hepsi de işçilerin DEVRİMCİ BİRLİĞİ sonucu bozuldu. Patron son çare olarak işeriye zorla adam sokmayı denedi. Anlaşma olmadan fabrikaya kimseyi sokmayacaklarını söyleyenler, patronun adamlarını getiren otobüse kapıyı sonuna kadar açtılar. Bunun üzerine yüzlerce kişi kapılara saldırdı. İçerdekileri dışarı atmaya çalıştı. Jandarma gücüyle önledi. İçerdekiler geldiklerine çok pişman oldular. Fakat dışarı çıkma da korkuyorlardı. Bunun üzerine işçiler "bizim sözümüz patronun ya da ondan yana olanların sözüne benzemez" diyerek "işçi sözü" verdiler. Halen direniş 12 günü aşmıştır ve başarıyla devam etmektedir.

Bu direnişle bu bölgede işçiler arasındaki dayanışma biraz daha arttırıldı. Sungurlar işçilerini temsil eden bir gurup işçi de direnişte bulunan ECA ve Günterm işçilerine sempati ziyaretinde bulundular. ECA işçilerine bu sayıda verdiğimiz bildiriği imzalıyarak götürdüler.

Sungurlar direnişi sırasında dik kati çeken birşey de Maden-İş sendikasının davranışydı. İşçiden yana bir sendika olarak desteklediğimiz, Maden-İş malesef gereksiz kuşular ve yetersiz devrimci bilgi nedeniyle kararlı bir tutum içinde olamamış, beklânileni yerine getirememiş hatta işçilere ters düşen bir tutum benimsemiştir. Direniş yerindeki devrimcilerin arasında işçi gençlik dayanışmasını sağlama yönünde çaba sarfedeceği yerde aksine bölmeye çalışmıştır. Bu çaba sonuçsuz bir çabadır. Maden-İş yöneticilerinin politikalarını daha soğukkanlı ve gerçekçi bir gözle yeniden gözden geçirmelerine salık veririz. DİSK ve ona bağlı sendikalar üzerinde oynanan sinsî oyunların ve faşist baskıların iyice su yüzüne çıktığı şu günlerde DİSK ve DİSK'e bağlı sendikalar, farklı görüşler taşıyalar da ya devrimciler cephesinde yer alacaklar ortak ve plânlı bir mücadele içine girecekler,

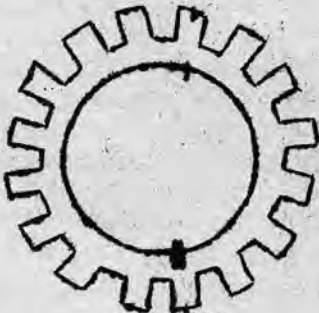
ya da hakim sınıflar tarafından yok edileceklerdir. Biz, devrimci sendikalara bu yolda büyük görevler düştüğü ve bu sendikaların her zaman bir işleve sahip olduğu inancındayız.

Sungurlar eylemi, partide sosyalistlerin birliğini sağlama konusunun da ortaya koyduğumuz ilkelerin ne kadar zorunlu ve ne ölçüde, ne kadar işlerlik taşıdığını ortaya koydu. Sungurlar eylemine hemen her grup katıldı. Her ne kadar bütün gruplar, planlı, örgütlü ve sonuna kadar çalışmadılarsa da, genel olarak aynı eylem içinde belli ölçüde birleşildi. Pratiğin yalın gerçeği grupların ortak davranışını belirledi.

Böylece sınıf mücadeleleri aleyhine gelişen guruplaşma sürecini lehine çevirerek, bir mücadele vermenin gerekliliği ve olanağı pratikle ispatlandı. Nevar ki bu yolda henüz bu bilinçle, planlı, örgütlü ve gruplar arası organize bir çalışma içine girilebilmiş değildir. Pratik bize bu doğru yolu gösteriyor. Fakat bunun tersi eğilimleri de aynı eylemde tesbit ettik. Guruplar arasında gurup şövenizminin etkisiyle olumlunun ötesinde bir yarış eğilimi vardı. Aynı şeyleri kendi guruplarının da yapmış olduğunu ve hatta en iyisini yapmış olduğunu gösterebilmek için, yapılan şeylerin tekrar edilmeye çalışıldığını, meselâ, bir gurubun yapıştırdığı afişlerin üstünü diğer gurubun kendi afişiyle kapattığını gördük. Bu yanlış ve sekte bir eğilimdir. Oysa birlikte en iyi organizasyonu sağlamak için çalışılmalıydı.

BU YANLIŞ EĞİLİMLERİ EL BİRLİĞİ İLE YOK EDELİM. EYLEMDE BİRBİRİMİZİN YAPTIĞINI TEKRAR ETMEYELİM.

SINIF MÜCADELESİ ALEYHİNE OLAN GURUPLAŞMA SÜRECİNİ LEHİNE ÇEVİRELİM.

ALİBEYKÖY SANAYİ BÖLGESİNDEKİ ANKET ÇALIŞMASI VE GÖZLEMLER

5.5.1970 günü, Alibeyköy sanayi bölgesindeki Sungurlar kazan fabrikasında işçiler tarafından patrona ve sarı sendikaya karşı girilen haklı direnişin bu işçi aileleri üzerindeki etkisinin ne olduğunu tespit amacı ile bir anket düzenlenmiştir.

Uygulamayı yürüten partili arkadaşlar 65 aile ile görüşmüşlerdir. Görüşülen ailelerin %63'ü işçi aileleri, %37'si ise esnaf, memur, şoför, seyyar satıcı vb. ailelerdir. Bu ailelerin aylık gelir ortalaması 730 TL'dir. Gene bu ailelerin %50'si 720 TL'nin altında aylık kazanca sahiptir. İşçi ailelerinde genellikle beş altı nüfus bir veya iki odalı evlerde oturmaktadır. Ortalama 100-150 TL kira ödemektedirler. Oturdukları konutun niteliği geçekondudan bir derece iyi olmakla birlikte sosyal hizmetlerden yoksundur. Örneğin, şehir suyu yoktur. Elektirik iki ay önce gelmiştir. Oysa bölgede 18 yıldır elektirik santrali vardır.

Görüşülen işçi ailelerinin %44'ü T. Demir Döküm ve Sungurlar Kazan fabrikası, %56'sı da diğer fabrikaların işçisi durumundadır. Kadınların herhangi bir işte çalışanına tesadüf edilmemiştir.

Görüşülenlerin %76'sının kadın, %24'ünün erkek olması, başka bir deyişle kadınların çoğunlukta olması, işçi ailelerinin olaylar karşısında ki tavırlarını dile getirmesi açısından önem taşımaktadır. İşçi ailelerinin hepsi aylık kazançlarından ve pahalılıktan şikâyetçidir. Gene bu ailelere "size göre grev sonunda işçiler hak elde edebiliyorlar mı?" sorusu sorulduğunda verilen cevapları üç grupta toplamak mümkündür.

1- İşçi ailelerinin dışında bu soruya %62 oranında "evet, hak alınıyor" denmiştir.

2- İşçi ailelerinin diğer fabrikalarda çalışanları ise %65 oranında "hak alındığını" ifade etmişlerdir.

3- Oysa Sungurlar ve Demir Döküm fabrikalarında çalışan işçi aileleri gurubunun %44'ü alınıyor demiş, %56'sı cevap verememiştir.

Sungurlar ve Demir Döküm fabrikalarının fiilî durumları ve mücadeleleri gözönüne alındığında yukardaki dağılımın dile getirdiği şudur:

1- İşçi olmayan ailelerin kabaca kanaati grev sonucu elde edilen hakların yeterli olduğudur.

2- Sungurlar ve Demir Döküm fabrikalarında olduğu gibi mücadeleye girmeyen diğer fabrika işçilerinde ise grev sonucu elde edilen hakların genel yaşayışlarını düzeltereği kanısı hakim olmaya başlamıştır. (İşçi olduklarından, bugüne kadar yaptıkları ekonomik mücadelelerinde elde ettikleri haklar -sözleşmelerle bunları bu kanaate getirmiştir.)

3- Sungurlar ve Demir Döküm işçilerinin eylemlerinden ötürü vardıkları yer, diğer iki guruptan bir adım ileridedir. Çünkü fiilî durum ve sendikal faaliyetler elde edilenlerin yeterli olmadığını somut olarak görmekte, siyasal bilincin ve mücadelenin eşiğinde durmaktadırlar. Bu nu iki şekilde gözledik: Birincisi, hak elde etmek için girilen grev ve diğer mücadele biçimleri onları yılgınlığa götürmemiştir. Sungurlar ve Demir Döküm işçileri aileleri gerek aile fertlerinin gerek yakınlarının greve katılmasını %100 desteklemektedirler. Oysa diğer fabrika işçilerinde bu oran %56 dır. İkincisi, bazı işçilerin hiçbir çağrı olmadığı halde partili olmak, partiye girmek istemeleridir.

Sonuç olarak:

Genel olarak işçi ve işçi ailelerinde, birlik olmanın sonuç almada önemli unsur olduğu yaygınlaşmakta "işçiler birleşin", "işçiyiz güçlüyüz, işçiyiz haklıyız", "yaşasın işçiler" sloganları büyük ölçüde benimsenmektedir. Sungurlar ve Demir Döküm fabrikaları dışındaki işçiler ve aileleri işçilerin birlik olarak mücadele ederken patronlarla aralarındaki çelişkiyi fark etmekte, onlara düşman olmakta ve patronların sendikaları olarak kabul ettikleri sarı sendikalardan ayrılmayı ilk adımda amaçlamaktadırlar.

Öğrencilerin de kendileri gibi, patrona karşı olduklarını görmekle beraber bunun niçin böyle olduğunu henüz anlayamamaktadırlar.

Demir Döküm ve Sungurlar fabrikaları işçi ve aileleri ise direnmenin ve sendikanın büyük ölçüde bi-

lincindedirler ve patronun sevdiği oyunları yutmamaktadırlar. Özellikle Sungurlar işçileri, direnişlerinde karşılarına çıkarılan unsurların patronla olan bağlantısını görmekte ve bunlara karşı tavır alarak mücadelesini bir adım öteye götürme potansiyeline sahip bulunmaktadır. Öğrenciye güvenmekte ve inanmaktadır. İşçi öğrenci dayanışmasının sonucu, militan arkadaşların bilinçletme görevlerini yerine getirmeleri, işçilerin direnişlerini sağlam temellere oturturken, militan arkadaşların pratiklerine yeni katkılar da bulunma olanağı sağlamıştır. İşçiler öğrencileri bu mücadelede kendilerinden ayrılmaz bir parça olarak görmektedirler. Bunun örneğini sendika temsilcilerine karşı davranışlarında göstermişlerdir. Toplu sözleşmeye işçi temsilcisi katılması tartışmasında, sendikacı "öğrencilerin işe karıştığını, onların aralarından çekilip gitmelerini" istemiş, işçiler bunu şiddetle reddetmişlerdir.

Sungurlar'da işçi ve öğrenci örnek bir dayanışma içinde mücadele vermektedir. Bu çok doğru ve tutarlıdır. Çünkü düşmanlarımız birliğimizden korkmaktadırlar.

FAŞİZME KARŞI BİRLEŞELİM

Köhnemiş emperyalizmin işbirlikçileri, saldırganlıklarını her gün arttırıyorlar. Faşist terör bütün kiye üzerinde esiyor. Geçen sayımızda yer alan doğu halkına yapılan zulüm, Devrimci Doğu Kültür Ocakları tarafından yayınlanan bir raporda kamu oyuna ayrıntıları ile duyuruldu. Faşizm, doğuda hükmünü açıkça icra etmektedir. Faşizm batıda türlü kılıklara girmektedir. Öğrenci direnişlerinde, işçi köylü mücadelelerinde tutuklanan devrimci üniversitelilerden 153 tanesi halen cezaevlerindedir. Tutuklamalar giderek işçilere, köylülere yönelmektedir.

Son Sungurlar direnişinde 5 kişi polisçe göz altına alınmıştır. Tutuklananların aylarca mahkeme önüne çıkarılmayışı da bir baskı unsuru olarak işlemektedir. İşçi köylü hareketleriyle devrimci gençlik arasında da kurulan ilişkilerin gelişmesi

(so. Sungurlar direnişi bu konuda 1 yi örnekler vermiştir.) saldırganlığı daha da arttıracaktır.

Ancak bütün olanlar ve olacaklar halkların devrimci uyanışını durduramayacak, bizi nihai zafere biraz daha yakınlaştıracaktır.

ANAYASAYA AYKIRI İŞ KANUNU İPTAL EDİLDİ

TİP'in müracaatı üzerine 931 sayılı İş Kanununu Anayasa Mahkemesi, şekli yönünden iptâl etti. Zira, Meclis çalışmalarına siyasî partilerin Meclisteki kuvvetleri oranında katılmalarını emreden Anayasa'nın 85. maddesine aykırı olarak bu kanunu hazırlayan komisyona TİP sokulmamıştır.

TİP'in ayrıca 931 sayılı İş Kanununa esasta Anayasa'ya aykırılığı konusunda da itirazları vardı. Gerçekten de bu kanunun pek çok hükümleri Anayasa'ya aykırıdır. Özellikle 13, 17, 36. maddelerinin aykırılığı açıktır.

13. maddesiyle işverenler diledikleri zaman işçinin işine son verebilmektedir. Hernekadar bu maddeye dayanılarak işçiye bir ihbar tazminatı ödeniyorsa da bu devde kullaktır. İşçi aldığı bu üç-beş kuruşla yeni bir iş bulma imkânına kavuşamaz. Böylece işveren keyfince işçiyi işten atıp açlığa mahkûm edebilmektedir.

17. maddeyle ise daha ağır bir hüküm getirilmiştir. Bu maddeye göre sayılan hallerde işveren işçiye tazminat dahi ödemeden işten atabilmektedir. Bu sayılan haller ise çok kaypaktır. Ve işverene geniş tahdir imkânı vermektedir. Meselâ: "...tiksendirici bir hastalığa yakalanması", "...bir ayda 5 gün işine gelmemesi", "...işçinin, işveren veya ailesinden birinin şeref ve namusuna dokunacak veya ahlâkını bozacak sözler sarfetmesi veya davranışlarda bulunması", "...gözdağı verilmesi" gibi çok elâstik hükümlere dayanarak işveren işçiye beş kuruş tazminat ödemeksizin işten atabilmektedir.

36. madde ise, iş yerinde "...zorlayıcı sebeplerin ortaya çıkması(!)

hallerinde işverene işçiyi 8 saat-ten fazla çalıştırma yetkisi tanımaktadır. Böylece Anayasa'nın emrettiği işçinin 8 saatten fazla çalıştırılmayacağı hükmü çiğnenmiş olmaktadır.

Bütün bu maddeler Anayasa'nın 40. maddesinde yer alan "ÇALIŞMA HAKKI VE ÖZGÜRLÜĞÜ" çiğnenmektedir. Hattâ diyebiliriz ki işçinin YAŞAMA HAKKINI elinden almaktadır.

İşçi sınıfımızın kendiliğinden hareketlerinin, demokratik mücadelesinin arttığı şu günlerde mücadelemizi yoğunlaştıralım. İşçi sınıfının elini kolunu bağlayan ve Anayasa'ya aykırı olan İş Kanununu, grev ve lokavt kanunu ve diğer kanunlar için MÜCADELE KAMPANYALARI açalım. Parti militanları olarak her yerde, Anayasa'ya aykırı kanunları ve burjuva düzenin hukuk yapısını gözler önüne serelim. İş Kanununun iptâl edildiği şu günlerde partimiz ve DİSK bu kampanyayı plânlamalı, örgütlemeli ve öncüsü olmalıdırlar.

DEVRİMCİ SENDİKALARA BASKI

Türk-İş 8. genel kurulunda konuşan eski çalışma bakanı, TBMM çalışma komisyonu başkanı, Turgut Toker "274 ve 275 sayılı yasalarda yapılacak değişikliklerin yürürlüğe girme siyle Türkiye'de Türk-İş'ten başka konfederasyon kalmayacağını" açıklamıştır. Tokar'ın açıklamasına göre kanunun koyacağı koşullara durumu uymadığı için DİSK de tasfiye olacaktır.

Toplumsal koşulların ve gelişen proleter devrimci hareketin etkisi ile keskinleşmesi beklenen işçi hareketlerini bir yandan faşist terör bir yandan Amerikancı sendikacılığın saptırma politikası ile boğmaya çalışan işbirlikçi iktidar, DİSK'e tahammül edememektedir.

Bu arada çalışma bakanı Öztürk'ün "grev hakkını kısıtlayıcı tedbirleri meclise sevk edeceğini" açıklaması, Maden-İş, Basın-İş ve Kimya-İş sendikaları Ankara teşkilâtlarının ortak bir bildirisiyle protesto edilmiş, bakan "gelmiş geçmiş en büyük işçi düşmanı" ilân edilmiştir.

Partizan, işbirlikçi iktidardan gelecek her türlü baskının karşısına DİSK'in yanındadır.

YAŞASIN ECA GÜNTERM SKODA KRİSTAL CAM İŞÇİLERİ

Geçtiğimiz 15 gün içerisinde İstanbul ve çevresinde ekonomik ve bademokratik haklarını arayan işçilerin direnişleri daha da yoğunlaşarak devam ettiler. Bunlardan en önemlisi olan Sungurlar hareketinden diğer sayfalarımızda daha geniş şekilde bahsedilmektedir.

Diğer taraftan Maltepe'deki E6A dökmü fabrikası işçileride patronun Maden-iş'te geçmelerine engel olmak için çeşitli anti-demokratik faaliyetlerde bulunmağa teşebbüs etmesi üzerine topluca direnişe geçmişlerdir. Haklarını alıncaya kadar direnmeğe kararlı olan ECA işçileri on günden fazla bir süredir iş bırakmış durumdadırlar ve gerek çevredeki diğer fabrikaların işçileri, gerekse de diğer işçiler tarafından desteklenmektedirler.

Günter demir eşya fabrikası işçileri de iki ayı aşkın bir süredir direnişledirler. Herhangi bir sendikaya girmelerine engel olunan, sigortaya kayıtlı bulunmayan, fazla mesai asgari ücret gibi yıllarca önce sağlanmış olmasa gereken haklara dahi sahip olmaları şimdiye kadar engellenen Günter işçilerinin önemli bir kısmıda 18 yaşından küçük çocuklardan meydana gelmektedir. Çoğunun aylık geliri 300-400 Lira arasında bulunan Günter işçilerinin iki aydır alışverişini yemiyelerini istemele-ri onlara şimdiye kadar bu derece insafsızca sömüren patronu rahatsız etmiş ve patron işlerinin kötü gittiğini bahane ederek işçilere borçlu olduğu maaşları ödemediştir. Günter işçileride gerek Sungurlar, gerek se çevredeki diğer fabrika işçileri tarafından desteklenmektedirler.

Aynı şekilde Skoda montaj, Kris-tal Cam fabrikalarında da direniş başlamıştır.

Öte yandan İzmit Maden eşya fabrikasındaki grevde 40 günü aşkın bir süredir başarıyla devam etmektedir.

Bütün bu olaylar İstanbul sanayi bölgesi işçilerinin ekonomik haklarını aramak için giriştikleri mücadele nin gittikçe yoğunlaşmakta, çeşitli fabrika işçileri arasında bir dayanışma kurulmakta olduğunu göstermektedirler. Kısacası adı geçen bütün işçi direnişlerini fiilen desteklemiş olan Devrimci Partililer burada

düşen görev işçilerin sınıflarının siyasal mücadelelerini verebilmeleri için onlara dışardan bilinç götürmek işçinin örgütlenmesini sağlamak, onlarla organik bağlar kurmak ve buyoldaki devrimci mücadelelerini azimli, sabırlı bir şekilde sürdürmektir.

ZİNCİR DARALIYOR HAKKIMIZ ZİNCİRİ ZORLUYOR

Silvan ve Batman'da komandolar vasıtasıyla sürdürülen "baskı ve terör"ün hemen arkasından 3 Mayıs 1970 tarihinde Siirt'te oynanan bir maçta sahaya taş atılması bahanesiyle komandalara halkın üzerine ateş açtırılmış, olay sırasında ikisi öğrenci olmak üzere üç kişi kurşunlarla vurularak öldürülmüştür. Bunun üzerine çoğunluğu topraksız ve az topraklı olan Siirt halkı olayı gösteri ve yürüyüşlerle protesto etmiş, esnaf dükkanlarını kapamış, memurlar dairelerine gitmemiş, öğrenci ve öğretmenler dersleri boykot edip, yürüyüş yaparak bu "baskı ve terör"e boyun eymeyeceklerini gösterilerle kanıtlamışlardır.

Yine o günlerde Kadirli'de 19 yaşındaki bir gencin bir olaydan dolayı Anayasa'ya aykırı olarak karakolda dayak ve işkenceden geçirilip ölmesi üzerine olayı duyan halk önce karakolu, sonra polislerin gizlendiği jandarma binasına taş tutmuş, bunun üzerine jandarma göz yaşartıcı bombalar ve silâhlarla Kadirli'nin çoğunluğu "yoksul köylü" olan halkı üzerine ateş açmıştır. Ateş sonunda yaralananlarla birlikte 14 yaşındaki bir ortaokul öğrencisi öldürülmüştür.

Yine aynı günlerde, Konya İlgin ilçesinin Olukpınar köylüleri 100 dönümlük Başarılı çiftliğini işgal etmişler, "13 dönümünün Mustafa Başarılı'ya, geri kalan bölümünün hazineye ait bulunduğunu", o topraklarda kendilerinin haklarının olduğunu söylemişlerdir. Olay yerine ilçe merkezinden gönderilen jandarma kuvvetlerine köylülerin taş, sopa ve küreklerle direnmesi karşısında jandarmalara ateş açtırılmış, beş saat süren çatışma sonunda üçü erkek ikisi kadın olmak üzere baş köylü ve bir jandarma eri yaralanmıştır.

Siirt, Kadirli ve Söke olayları emperyalizmin boyunduruğundaki; emperyalizm, işbirlikçi burjuvazi ve toprak ağalığı üçlüsünün yönetimindeki "ülkemizde halkların demokratik mücadelelerinin, emperyalizme karşı mücadelelerinin gelişmesini, güçlenmesini engelleme çabaları zincirinin birer halkasıdır. Özellikle Siirt olayı "ocak ayı sonlarından beri doğuda özel askerî birliklerce tatbik edilen toplu sindirme hareketine özellikle Diyarbakır, Siirt, Hakkâri yörelerinde girişilmiş, ve halen eşkiya avı maskesi altında devam eden "baskı ve terör" zincirinin bir halkasıdır. Doğuda komandoların "baskı ve terör" estirdikleri köyler AP'lilerin ve toprak ağalarının sahip olmadığı köylerdir.

Can gekişen kapitalizm emperyalizmin saldırganlığını gittikçe artırdığı bu dönemde Orta Doğu devrim

ci halklarının emperyalizme karşı mücadeleleri geliştikçe, halkların işbirlikçi burjuvazi ve toprak ağalarına karşı demokratik ve ekonomik talepleri arttıkça, ülkemizde işbirlikçi yönetimin faşist iktidarının komando ya da jandarma birlikleriyle, polisiyle doğudaki özellikle "yoksul köylüler" üzerindeki "korkunç baskıları, Anayasa ve insanlık dışı davranışları" halkın uyanışını hızlandırmakta ve devletin sınıfsal niteliğinin teşhir edilmesine yol açmaktadır.

Faşizmin azgınlığı ve hergün biraz daha artan azgınlığı emperyalizmin Orta Doğu ve Uzak Doğuda hergün biraz daha kapana sıkışmasındandır. Ülkemizde de emperyalizmin yerli işbirlikçilerinin hergün biraz daha zorda kalmalarındandır. Zafer MUTLAKA tüm dünya halklarının ve proletaryasının olacaktır.

EMİNÖNÜ İÇESİNDE TOPLANTI

Eminönü İlçe Lokalinde yapılan son genel toplantıda, Sungurlar kazan fabrikasındaki işçilerin yiğit direnişleri anlatıldı. Sosyalist militanların çalışmaları tartışıldı.

Aynı toplantıda, parti içi meseleler görüşüldü ve TİP İstanbul İl Yönetim Kurulu aleyhine bir takım tertiplerin oduğuna dair ileri sürülen söylentilerle ilgili (bu söylentiler pek ciddiye alınmamakla birlikte) şu açıklama yapıldı:

1. Aralarında görüş ayrılığı olan gurupların birbirleriyle yaptıkları tartışmalar asla bir tasfiyecilik veya tertip olarak kabul edilemez.

2. İstanbul İl Yönetim Kuruluna karşı girişilecek "ideolojik mücadelenin sınırlarını aşan" her türlü tertibin, tasfiyeciliğin karşısında olmak, TİP İstanbul İl Kongresindeki tutumumuzu tutarlı bir devamıdır.

İlçe üyeleri bir kere daha merkezî kliğin taraftarı olan arkaşları eleştirdiler ve il kongresinde mücadele vermeyenlerin, açık mücadeleden kaçınanların bundan sonra girişecekleri hareket te de başarı gösteremeyeceklerini ileri sürdüler.

İlçe Yönetim Kurulu, ilçe tabanının bu konudaki iki temel eğiliminden kalkınarak daha geniş bir açıklamayı İl'e göndereceğini bildirdi.

ANA DEVRİMCİ GÖREV

ANA DEVRİMCİ
GÖREVE GİDEN YOL
VE
ACİL MESELEMİZ
HAKKINDA

Bugün işte böyle bir noktaya gelinmiştir. Ya kendi kaderimizi biz tayin edeceğiz; ya da kendi dışımızdaki politik kliklerin hesap oyunları içinde boşuna çırpınıp duracağız!.. Biz hatalarımızı düzeltecek miyiz, yoksa akıntıya kapılarak yeni hatalar mı yapacağız? Oportünizme karşı mücadele edecek miyiz? Yoksa yanlış bir birlik anlayışı içinde onunla uzlaşacak mıyız? Bilimsel sosyalizmin ilkeleri temelinde bütün devrimciler olarak birleşecek miyiz? Yoksa sınıf hareketini kendi dost guruplarımıza tabi kılmaya çalışacağız? Biz meselelere yüce sosyalizm davasına yaraşır bir tarzda çözmek için, her zamankinden çok daha fazla gayret göstermek için, tehlikenin kapıyı ille de çalmadan açmasını bekliyecek miyiz, yoksa beklemeyecek miyiz?

(Birlik İçin Karar Tasarısı s. 1)

A.Murat

SINIF MÜCADELESİ VE PARTİ

Bütün sınıflı toplumların objektif yapısı gereği (üretim güçleri ve üretim ilişkileri arasındaki gelişme gereği) sınıflar kendiliğinden çatışacaklardır. Mutlaka ezilenler ezenlere karşı direneceklerdir.

Çağdaş toplumlarda da ezenler ve ezilenler mücadelesi sürmektedir. İşçi sınıfı objektif konumu gereği burjuvazi ile gelişmekte ve bu gelişme işçi sınıfı ile burjuvazi arasında mücadelelere yol açmaktadır. Elbet teki bu gelişmeler ve mücadeleler işçi sınıfını "ekonomik mücadele bilincine" getirecek, bu mücadeleler burjuvaziyi yaralıyacaktır. Ama yalnızca yaralamakla kalacaktır. Ve siyasî mücadelelerle bütünleştirilmediği takdirde bu mücadele burjuvazinin işçi sınıfı içindeki politikası haline gelir. Ekonomik bilinç ve mücadele asla ve asla işçi sınıfını ve bütün emekçileri ezen burjuvazinin egemenliğine son veremeyecektir. Dünya devrimci pratiği bize gösteriyor ki işçi sınıfı emperyalizmi yenmek burjuvazinin egemenliğine son vermek imkânına kendiliğinden doğan ekonomik bilinç ve mücadele ile değil; politika alanına girerek, politik bir güç olarak, yani PARTİLEŞEREK sahip olabilecektir.

Kendiliğinden sınıf durumunda olan işçi sınıfının mücadeleleri ne denli yiğitliklerle dolu olursa olsun, burjuvazi yenilmiyecek ve egemenliği son bulmayacaktır. İşçi sınıfını ancak ve ancak onun politik örgütü örgütlü öncü müfrezesi onu kendiliğinden sınıf olmaktan çıkartıp kendisi için sınıf durumuna getirebilecektir. "Ancak kendini proleteryanın öncü müfrezesi sayan ve kitlelere proleteryanın sınıf çıkarları bilinci seviyesine yükseltebilen bir parti, ancak böyle bir parti, işçi sınıfını

Trade-union'culuk yolundan vazgeçirmeye ve bu sınıflı bağımsız bir siyasî kuvvet haline getirmeye muktedirdir.) (1)

Böyle bir parti ise "proleterleri iktidar uğruna mücadeleye sevkedecek kadar cesur, devrimci bir durumun çaprasık şartları içinde yolunu şaşdırmayacak kadar tecrübeli ve hedefe giden yolda her çeşit kayalara çarpmadan seyredebilecek kadar esnek mücadeleci bir partidir." (2) Ancak ve ancak böyle bir parti (ve PARTİLER) emperyalizme karşı savaşta başarı sağlayabilir ve proleterya demokrasisini gerçekleştirecek (yani burjuvazinin egemenliğine son vererek) halkları ve insanlığı sınıf meselelerinin çözümlendiği aşamalara götürebilir.

TURKIYE İŞÇİ PARTİSİ

Bu açıdan partimizin bugünkü durumu nedir? Her türlü saldırıya karşı koyabilecek, her türlü mücadele şekline uyabilecek üzerine düşen devrimci görevleri omuzlayabilecek ve proleterya bütün kökleri ile bağlı bir parti midir?

Partimizin böyle bir parti olmadığı açıktır. Partimiz bugün her türlü saldırıya karşı koyabilecek bir durumda değildir. Partimiz bugün her türlü mücadele şekline uyabilecek durumda değildir. Partimiz bugün işçi sınıfının bir parçası "varlığının bütün kökleriyle sınıfına sıkı sıkıya bağlı bir parçası" (3) değildir.

Çünkü; partimizin her türlü saldırıya karşı koyabilecek merkezi, çoklik disiplinli, bütün birimleri ile düzenli, uyumlu, esnek mücadeleci bir örgüt olması için çalışılmamış tersine oportünist merkezci klik tarafından engellenmiştir. Çünkü; partimiz oportünist merkezci klik tarafından sadece meclise girmek için bir araç olarak düşünülmüş ve sadece onun için teşkilâtlandırılmaya yani sadece parlamenter çalışma tarzının içinde tutulmaya çalışılmıştır. Ve çünkü partimizin proleterya içinde kökleşmesi daha baştan işçi aydın ayırımı konarak; böylesine garip bir ayırmayla işçi sınıfına sosyalist bilinci götüreceği olan proleter devrimci aydınlarla işçiler arasına bir duvar örülmeye çalışılarak engellenmiştir. Ve elbette ki proleter sosyalist ideoloji işçilere ulaşmadıkça partinin işçi sınıfı içinde kökleşmesi ve işçi sınıfının bir parçası (varlığının bütün kökleri ile sınıfına sıkı sıkıya bağlı bir parçası) haline gelmesi imkânsızdır.

Ve çünkü halâ elli yıllık proleter devrimci hareketin birikimini ve yiğit parti militanlarının son on yıl içindeki (bütün eksiklikleri rağmen) içten ve devrimci çabasına parlamentarizmin, sosyal barışçılığın, küçük burjuva sosyalizminin batağına gömmeye çalışan oportünist merkezcliği partimizin yönetimindedir.

Oportünist merkez kliği parti dışında ve içinde çok şeyi, birçok devrimci imkânı heba etmiş, proleterya hareketini yer yer soluksuz bırakmıştır. Ama bir şeyi asla ve asla yok edememiştir ve edemeyecektir; yiğit ve çalışkan parti militanlarının işçi sınıfına, sosyalizme ve geleceğe olan içten ve sarsılmaz güvenlerini !.. Partimiz proleterya sosyalizmini hergün biraz daha kavrayan ve bu yolda içtenlikle adımlar atan ve atmaya hazır militanlarla doludur.

Ve işte bu sebeptendir ki bugün herşeyden çok partimize; TİP'e sarılmak gereğindeyiz. Çünkü; proleter örgütü olmak potansiyel ve imkânına yalnız ve yalnız partimiz sahiptir. Bu imkânı, bu potansiyeli görmezlikten gelmek, bu imkânı "imkânsız" saymak oportünist merkez kliğinin fiilen gerçekleştirmek istediğini başka bir biçimde söylemekten ve bu imkânın, potansiyelin küçük burjuva sosyalizminin batağına gömülmesine göz yummaktan gayrı birşey değildir. "Bugün herkim, partinin çelikleşmesi için çalışmayı küçümsüyorsa, onun özellikle işçi sınıfının ve genellikle toplumun bütün emekçi katlarının içinde kökleşmesine var gücü ile çalışmıyorsa, böyle bir kimse bağımsızlık ve demokrasi savaşının gerisinde kalıyor demektir. Böyle bir kimse sosyalizm davasının, bu yüce davanın gerisinde kalıyor demektir." (Birlik için karar tasarısı s.16) (4)

Altını çizerek tekrarlıyalım, bugün yalnız ve yalnız partimiz gerçek bir proleterya örgütü olma imkânına ve potansiyeline sahiptir.

PROLETER ÖRGÜTÜ PARTİMİZİN BAĞRINDAN FİLİZLENECEKTİR!..

PARTİMİZE SIKICA SARILALIM ONDA VAR OLAN BU İMKANI GERÇEKLEŞTİRELİM!

ÖNÜMÜZDEKİ ANA DEVRİMCİ GÖREV (PARTİ)

ANA DEVRİMCİ GÖREVE GİDEN YOL

VE ATILACAK İLK ADIM (ACİL MESELE)

Bugün proleterya devrimcilerinin önündeki ana devrimci görev nedir? Bu hedefe giden yol hangisidir? Ve bu yolda atılacak ilk adım nedir? Elbette ki bunlar bilimsel sosyalizmin ışığında somut durumların somut tahlili ile ortaya çıkacaktır.

Geberen kapitalizm emperyalizmin hergün biraz daha çöküntüye gittiği emperyalizme karşı sosyalist devrimlerin ve sosyalist proleteryanın en yakın müttefiki ulusal kurtuluş savaşlarının her gün yeni zaferler kazandığı çağımızda, Türkiye EMPERYALİZMİN KONTROLÜNDE BAĞRINDA KAPİTALİZM ÖNCESİ İLİŞKİLERİ DE BARINDIRAN "AZ GELİŞMİŞ KAPİTALİST" BİR ÜLKEDİR.

Ülkemiz EMPERYALİZM-İŞBİRLİKÇİ BURJUVAZİ-TOPRAK AĞASI ÜÇLÜSÜNÜN SÖMÜRÜSÜ ALTINDADIR. Yani bir avuç sömürücünün dışında başta işçiler olmak üzere yoksul köylüler, orta köylüler, şehir küçük burjuvazisi emperyalizmin sömürüsü altındadır. Yukarda belirttiğimiz dünya şartları içinde ülkemizdeki üretim güçleri ile üretim ilişkilerinin karşılıklı durumu için

de bulunduğumuz devrim aşamasını gösterir. Bu aşama MİLLÎ DEMOKRATİK DEVRİM aşamasıdır. Ancak bu devrim gerçekleştirilerek sosyalizme varılabilir. Ülkemizi sosyalist devrimin eşiğine getirecek olan devrim bu devrimdir. Ekonomik ve sosyal karakteri ile burjuva demokratik olan millî demokratik devrim ancak ve ancak İŞÇİ SINIFININ ÖNCÜLÜĞÜNDE gerçekleşebilir ve ülke sosyalist devrimin eşiğine gelir. Millî demokratik devrim sosyalist devrime bir hazırlık, SOSYALİST DEVRİM ise millî demokratik devrimin zorunlu bir sonucudur.

Proleterya sosyalistleri millî demokratik devrime bu işlevi açısından bakarlar. Yani stratejik hedefe, nihai hedef açısından bakar ve değerlerler. Bütün taktiklerde aynı kaygudan uzak tesbit edilemezler.

Millî demokratik devrim aşamasında proleterya sosyalizminin emrettiği birtek politika ve bu politikanın iki yönü vardır. Bu politika; bir yandan işçi sınıfının bilinçlendirilmesini, örgütlendirilmesini sosyalist propaganda ve ajitasyonu, diğer yandan da bütün antiemperyalist, demokratik sınıf ve tabakaların bilinçlendirilmesini, uyarılmasını ve işçi sınıfının önderliğinde (ideolojik, politik, örgütsel) en geniş antiemperyalist cephede toplanmasını (yani ittifakları) öngören SOSYALİST POLİTİKA.

Belli bir dönemde sosyalist politikamızın hangi yönünün ağır basacağını ise ülkenin o anki somut durumlarının somut tahlili belirliyecektir.

Bugün ülkemizde bu sosyalist politika proleterya sosyalistlerinin önünde uygulanacak bir politika olarak durmaktadır. Bir politika ancak bir örgüt tarafından uygulanabilir. İçinde bulunduğumuz millî demokratik devrim aşamasında bizi sosyalist devrimin eşiğine; demokratik halk iktidarı na götürecek olan sosyalist politikanın da örgüt olmadan uygulanması mümkün değildir. Sosyalist politikayı uygulayacak olan örgüt ise elbette ki bu politikanın sahibi olan işçi sınıfının örgütlü öncü müfrezesinden; proleterya partisinden gayrısı olamaz.

Bugün ülkemizde bir proleterya partisinin olmadığını belirtmiştik. O HALDE ÖNÜMÜZDEKİ ANA DEVRİMCİ GÖREV PROLETERYA PARTİSİNİN GERÇEKLEŞTİRİLMESİDİR.

"İnkılâpçı bir nazariye olmadıkça inkılâpçı bir hareket olmaz. Öncü bir savaşçı rolünü ancak öncü bir nazariye ile yönetilen bir parti başarabilir." (5)

Proleter sosyalist hareketin önündeki ana devrimci görevin belirlenmesi, önündeki problemlerin tamamen çözülmesi demektir? Elbetteki hayır. Evet derhal yapmamız gereken iş, görev proleterya partisinin gerçekleştirilmesidir. Ama nasıl? Ama hangi yoldan?

BUNUN YOLU: PROLETERYA PARTİSİNİN GERÇEKLEŞTİRİLMESİ İÇİN ÇALIŞMAK;

ÖRGÜTLENMEKTİR. BUNUN YOLU: ÖRGÜTLÜ ÖNCÜ MÜFREZE İÇİN ÖRTÜTLENMEKTİR.

Bu yolda atacağımız adım nedir? Zincirin hangi halkasından yakalaya cağız? Çözmemiz gereken ilk mesele, yerine getirmemiz gereken ilk görev nedir? Yani proletarya sosyalist hareketinin önündeki ACİL GÖREV, ACİL MESELE nedir?

ÖNÜMÜZDEKİ ACİL GÖREV ANA DEVRİMCİ SİYASİ ÇİZGİ İÇERİSİNDE YER ALAN PROLETARYA SOSYALİSTİ GRUPLARIN BİRLİĞİNİN TİP İÇİNDE VE "KENDİ HATALARI MIZI DÜZELTMEK İÇİN, OPORTUNİZME KARŞI BİLİMSEL SOSYALİZMİN İLKELERİ TEMELİNDE" (6) SAĞLANMASIDIR.

GRUPLARIN VARLIĞI BİR REALİTEDİR

Bugün genel olarak sosyalist harekette ana devrimci siyasi çizgi i- çerisinde yer alan grupların varlığı yadsınmaz bir gerçektir. Ve ancak bunların sağlıklı bir biçimde doğru bağlantılar kurarak bir üst düzeyde- ki birliği proletarya örgütü yolunda atılmış ilk ve ciddi adım olabilir. Bu bir tercih meselesi değil diyalektik gelişimin bir zorunluluğudur. Ve bu V.İ. Lenin'in dediği gibi "Marksistlerin marksizmin düşmanları ve tahrif çileri ile birliği değil marksistlerin birliği"dir.

Şu anda işçi sınıfının öncü müfrezesi niteliğinde olmayan partimiz- de tek bir merkezden disiplinli ve plânlı bir eylemle birbirine bağlı ol-mayan parti üyeleri, sürekli olarak kendi aralarında nüveleniyorlar, ya oportünizme ve hatalı tutumlara savaş açıyor, ya da mahalli plânlamalar- la propaganda vs. çalışmaları yapıyorlar. Bütün bu gruplar, şu veya bu a na gruba sempati duyuyor. Bu gruplarla ancak ideolojik bir aksiyon için- de görünüyor. Fakat, arada asla bir disiplin, örgüt bağı olmadan... Bu- gün herhangi bir grup hiç bir köklü ilişki kurmadığı bu sempatizan grup- lar toplamını kendi saflarında sayıyorsa, böyle bir grubun 'saf' anlayı- şı menşevikçe bir anlayıştır.

Şu anda bütün grupların -bir grup lehine- dağılmasını istemek, sa- birli bir çalışma ile elde edilecek olan gerçek örgüt birliğine karşı iş- lenen bir cinayet olur. Birleştirildiği zaman, disipline edildiği takdir- de büyük bir güç haline gelecek olan grupları yok etmek yerine - şimdi tam birleştiremediğiniz için- onların aralarında bağlar kurmak, atılacak ilk adımdır.

Grupların arsinca gelişmeler vardır. Bunlar uzlaşmaz gelişmeler de- ğildir. Fakat bu gelişmeleri yok saymak, ilkesiz birlik istemekten, libe- ralizmden başka bir şey değildir. Böyle bir tutum, ilk adımı atmakta sağ oportünist bir tutum olur.

Aynı şekilde, grupların realitesini görmemek, yalnızca kendi nüveni- zi herne bahasına olursa olsun, üstün tutmak, gerçek bir merkez olmadığı- mız halde, kendi aralarında dayanışma kurmak isteyen arkadaşlara saldır-

mak sol sekte bir tutum olur.

Atacağımız ilk adım, bütün guruplar arasında doğru bağlantılar kurmaktır. Bu bağlantılar hangi temel üzerine kurulacaktır? 1. hataları düzeltmek için, 2. oportünizme karşı, 3. bilimsel sosyalizmin ilkeleri temelinde... Bu bağlantılar hangi somut vasıta ile kurulacaktır? Emperyalizme ve işbirlikçilere karşı politik mücadele veren TİP ilçe ve illeri devrimci yayın organları ve diğer yan örgütler vasıtası ile...

Atacağımız ilk adım, elbette bizi öncü müfreze ile karşı karşıya getiremez, fakat, öncü müfrezeyle kılaştırır. Guruplar arasında bağlantıyı kabul etmek, yarın öncü müfreze içinde, hiziplerin varlığını ortadan kaldırmak için ilk adım olacaktır.

İşte bu anlamda, yalnız bu anlamda (geçici olarak) gurupların realitesini göz önüne alalım. Bugün partiyi zaafa uğratan guruplaşma sürecini tersine çevirerek, emperyalizme ve işbirlikçilerine karşı etkin bir silâh haline dönüştürelim.

Parti, gurupların bir merkez tarafından toplanması ile doğar, öncü müfreze doğunca, guruplaşmalar kesinlikle ortadan kalkar. Şu halde ortada olmayan bir disiplini ve tek merkezliliği savunmak yerine, türlü gurupların varlığını kabul ederek, disiplini ve tek merkezi yaratmaya çalışmış oluyoruz. Böylesi bir disiplin olmadan devrimci mücadele imkânsızdır. Stalin diyor ki, "...hiziplerin varlığı, parti birliği ile, demir disiplinle bağdaşmaz. Hiziplerin varlığının birçok merkezlerin teşekkülüne sebep olduğu açıktır; birçok merkezin varlığı ise partide ortak bir merkezin yokluğu, bir tek iradenin bölünmesi, disiplinin gevşemesi ve dağılması demektir. Şüphesiz proleterya iktidarına karşı mücadele eden ve proleterleri iktidara getirmek istemeyen, İkinci Enternasyonal partileri hiziplere özgürlük hür liberalizmini hoş görebilirler; çünkü bu partilerin demir disipline hiç ihtiyaçları yoktur.)

Şu anda yanlış ve hayalî bir tek merkezcilik ileride yeniden pıtrak gibi hiziplerin doğmasına sebep olacaktır. Öyleyse ifade edelim: Bütün guruplar, ilçe ve il teşkilâtları, aralarındaki gelişmeleri sürekli tartışıp, tenkit ve kendini tenkit ile, ikna metoduyla çözümlenmeli, ve her gurup, diğerleri ile bu anlamda, bağlantı kurmaya çalışmalıdır. Yurt çapında veya mahallî bütün yayın organları kendi aralarında birliğe doğru dikkatli adımlar atmalıdır.

"Partimizde iki siyasî çizgi vardır. Birincisi küçük burjuva sosyalizminin, ikincisi proleterya sosyalizminin siyasî çizgisi. Birincisi istisnasız oportünist bir çizgi ise diğeri içinde sapma eğilimlerini de taşıyan, eski veya yeni hataları da barındıran, fakat güncel olarak devrimci bir çizgidir."

Bugün devrimci siyasî çizgi içerisinde beliren (karşılıklı hatalı tutum ve görüşlerin doğurduğu) guruplaşmaların yarattığı dağınıklık."(7)

Evet genel olarak sosyalist harekette ve TİP'te gurupların varlığı bir gerçektir. Ve bu gerçek görülmeden bugün bir bölünme ve dağınıklığın ifadesi olan guruplar ve guruplaşmalar sürecinin ACİL MESELENİN çözülmesinde lehe döndürülmesi imkânı yoktur.

Proleterya sosyalistleri nasıl ki son tahlilde birer burjuva diktatoryasından gayrı birşey olmayan burjuva demokrasilerinin parlamenter olanaklarını bizzat burjuva demokrasilerinin ne menem birşey olduğunu anlatmak için ve proleterya demokrasisi için kullanırlarsa, nasıl ki karşı devrimcilerin elindeki silâhı alıp karşı devrimcilere karşı kullanırlarsa. İşte bugün aleyhte bir faktör olan bu gurupları da bizzat gurupları yok etmek için, devrimci birlik için kullanmak durumundadırlar.

Proleterya örgütünün kurulması yolunda yani örgütlü öncü müfreze için örgütlenmede atacağımız ilk adımın, acil meselenin yukarıda belirlediğimiz ilkeler temelinde TİP içinde devrimcilerin birliği olduğu açıktır. O halde acil mesele nasıl çözülecektir? Ana devrimci siyasî çizgi içerisinde yer alan gurupların birliği nasıl sağlanacaktır?

Yani; kendi hatalarını düzeltmede devrimcilerin birliği,

Yani; oportünizme karşı devrimcilerin birliği,

Yani; Bilimsel Sosyalizmin ilkeleritemelinde devrimcilerin birliği, nasıl sağlanacaktır?

OPORTÜNİZME KARŞI DEVRİMCİLERİN BİRLİĞİ

Oportünizme karşı devrimcilerin birliği oportünizme karşı doğru bir mücadele ile sağlanabilir. Bu konuda Birlik İçin Karar Tasarısında doğru ve temelli görüşler getirilerek şöyle deniyordu:

"Sınıf mücadelesinin ayrılmaz bir parçası olan oportünizme karşı mücadele (bugün için) aşağıdaki dört noktaya uyulduğu takdirde doğru ve yararlı olacaktır:

- a) Parti kitlesine saygı
- b) tasfiye yerine ikna
- c) kendi kendini tenkit
- d) pratikle açıklama

a) Parti kitlesine saygı: Sosyalist mücadelenin bugünkü (geri de olsa örgütlü gücü) örgütlü gücü parti kitlesidir. Sapmalara karşı mücadele parti kitlesinin eğitimi, daha ileri vasıfta örgütlenmesidir. Başarının bir anda olmasını istemek parti kitlesinin yer yer sapmaların safında direnmesinden öfkeye kapılmak bir sosyalistin tutumu olamaz. PARTİ KİTLESİNİ ŞİDDET YOLU İLE (FİİLİ ŞİDDET, KABA GÜÇ, KAVGA, İDEOLOJİK ŞİDDET, İHANET, AJANLIK, JURNALCİLİK vs.) DEVRİMCİ ÇİZGİYE GETİRMEMEYE çalışmak HİÇBİR YARAR SAĞLAMAZ. Parti kitlesine saygısızlık mücadelenin geleceğine güven-

sizlikten doğar. Devrimci iyimserlik padti kitlesine saygı ile somutla-
nır.

b) Tasfiye yerine ikna: tasfiyecilik hataları kökleştirir. İkna meto
du ise parti kitlesi içindeki gelişmeleri doğru olarak çözmemizi sağlar.
İkna yerine tasfiyecilik, devrimci teorinin gücüne güvensizlikten doğar.
Devrimci iyimserlik ideolojik mücadelede ikna metodunu kullanmakla somut
lanır.

c) Kendi kendini tenkit: Sapmalardan sıyrılmak ancak kendi kendini ten-
kit ile mümkündür. Hatalarımızı düzelterek başkalarına örnek olmalıyız.
.....Bu metod gelişmelerin uzlaşmaz hale gelmesini engeller.Devrimci bağ
lılığı ayakta tutar.

d) Pratikte açıklama: Devrimci teoriyi en ayrıntılarına kadar pratik
le birleştirmek oportünizme karşı mücadelede en etkin yoldur. Pratikte
hiç bir ilgisi olmayan bir gurubun yürüttüğü ideolojik mücadele parti
kitlesinde devrimci teoriye karşı güvensizlik yaratır.

....Her türlü oportünizme karşı genel olarak bu dört noktaya uygun müca-
deleyi kabul ediyor, bunun tersi davranışları bölücü ve sosyalist hareke
ti tasfiye edici nitelikte görürüz.

Ayrıca, özel olarak işçi sınıfı mücadelesinin o günkü acil görevle-
rini yerine getirmemizi engelleyen oportünizmle mücadeleyi, halli gerek
ken acil meselenin ayrılmaz bir parçası sayarız.

Ancak özel olarak oportünizmle mücadele etmek bugün için aşağıdaki
üç noktaya uyulduğu takdirde doğru ve yararlı olacaktır.

a- Hatalarla oportünizmi birbirinden ayırmak

b- Acil meselenin hallini geciktiren oportünizmle diğer sapmaları birbi-
rinden ayırmak

c- Dış tahriklerin de desteklediği ve işçi sınıfı mücadelesine açıkça i-
hanet edenlerin dar bir çevre oluşturduğunu hesaba katarak parti içi kit-
lesi ile oportünist kliği birbirinden ayırmak.

Oportünizm stratejik açıdan devrimci teorinin önünde mutlaka yenile-
cektir. Uzun vadede oportünizm güçsüzdür. Fakat taktik açıdan oportünizm
devrimci teorinin en tehlikeli düşmanıdır. Kısa vadede oportünizmin gücü
yabana atılamaz.

.... Taktik açıdan oportünizmi üç noktaya uygun ideolojik bir çalışma ya-
parak hemen tasfiye edeceğiz. Oportünizmle mücadele adı altında
her türlü bölücü ve oportünizmle, "birlik" adına uzlaşıcı davranışın kar-
şısındayız." (8)

HATALARINI DÜZELTMEDE DEVRİMCİLERİN BİRLİĞİ

Bugün ana devrimci siyasi çizgi içerisinde yer alan grupların, gu-
ruplaşmaların karşılıklı hataların mihreri etrafında doğduğu açıktır. Bu
açıdan bu hatalar yok edilmeden (eleştiri, özeleştiri ve ikna ile) acil

Meselenin çözümü imkânsızdır. O halde geniş bir eleştiri ve özeleştiri kampanyasıyla bütün proleter devrimci unsurlar hatalarını düzeltme yolunda çabaya girmelidirler. Kendi hatalarını düzeltmede proletarya devrimcilerinin birliği ancak böyle sağlanır. Bu konuda Birlik İçin Karar tasarısında şöyle deniyor: ".... Nasılkı doğru devrimci teori kitlelere malolduğu zaman maddî bir güç halini alırsa, tıpkı onun gibi, yapılan hatalar bir kere kitlelerin kafasında ideolojik gerçeklik kazanırsa, bu sefer de hatalar sistemleşir ve karşı devrimci 'maddî bir güç' halini alır.

Kendi hatalarıyla savaşmıyanlar farkına varmadan kendi hatalarını, kitlelere maletmiş olurlar. Hatalarını istemeseler de maddî bir güç haline getirmiş olurlar. Bugün söyledikleri 'doğru bir sözün' dün söyledikleri 'yanlış bir söze' yenilmesini hazırlarlar. Böyleleri aslında kendi hatalarıyla güreşen yalancı pehlivanlardan farklı değildir.

Toplumda nice gerici ideolojileri yok etmeye kararlı biz sosyalistler, hiç vakit geçirmeden aktif ideolojik mücadeleyle kendi hatalarımızı yok edelim!"(9)

BİLİMSSEL SOSYALİZMİN İLKELERİ TEMELİNDE DEVRİMCİLERİN BİRLİĞİ

"...Bilimsel sosyalizmin ilkeleri hem oportünizme karşı mücadelemizde, hem de hatalara karşı giriştiğimiz eleştirilerde tek yol göstericimizdir. ...Oportünizme karşı mücadelemizde ve hatalara karşı eleştirimiz de eğer yol göstericimiz bilimsel sosyalizmin ilkeleri ise şimdiki parçalanmış durumun er veya geç devrimci birlikle sonuçlanması muhakkaktır. Zamanla aynı oportünizme, aynı hatalara, aynı iddialara karşı çıkmak kaçınılmazdır. ...Bilimsel Sosyalizmin ilkeleri temelinde birlik ilkesi iki ilkenin özünü meydana getirmektedir. Bu bakımdan, öncü müfreze yolunda atılacak adımlara yol gösteren rehber olacaktır." (10)

Evet, ana devrimci görevimiz proletarya partisinin gerçekleştirilmesidir. Bunun yolu öncü müfreze için örgütlenmek ve bu yolda atılacak ilk adım (halledilecek acil mesele) TİP içersinde proletarya sosyalisti grupların yukarda belirlediğimiz üç ilke temelinde birliğin sağlanmasıdır. Bu konuda "Birlik İçin Karar Tasarısı"nda şöyle deniyor:

"Partide birliğin temelleri yaratılmalıdır. Bunun için kendi hatalarımızı bir zaaf olarak değil, hemen yok etmemiz gereken bir düşman olarak görelim. Kendi hatalarını açıkça mahkûm edenler, parti içinde kurulması acil olan ilk nüvelenmenin, birliğin psikolojik ortamını yaratmakla kalmıyacaklar ve aynı zamanda dün yapılan hataların yeniden dirilmesini, sistemleşip oportünizm haline dönüşmesini de önleyeceklerdir. Partide birliğin temelleri yaratılmalıdır. ., bunun için oportünizmle mücadeleyi doğru bir tarzda yürütelim. Oportünizmle acil olan mücadeleyle genel olarak yapmamız gereken mücadeleyi birbirinden ayıralım. Oportünizmle doğrumücadele edenler parti içinde kurulması acil olan ilk nüvelenmenin, birliğin

ideolojik ortamını yaratmış olmakla kalmayacaklar aynı zamanda parti kitlelerini de oportünizm umacısı ile ürkek olmaktan kurtarıp oportünist cepheye sarılmasını önleyecek yerdur.

Partide birliğin temelleri yaratılmalıdır. Bunun için kendimize bilimsel sosyalizmin bütün ülkeler için geçerli ilkelerini tek rehber olarak alalım. Kendi hatalarımızı düzelterek ve oportünizmle savaşarak bu ilkelere bağlılığımızı kitle önünde isbat edelim. Bilimsel sosyalizmin ilkeleri temelinde birleşenler işçi sınıfının zaferi yolunda büyük bir adım atmış olacaklardır.

Partide birliğin temelleri yaratılmalıdır. Bunun için bütün ilçeler ve il teşkilâtları üstün bir çaba gösterin. Aramızdaki gelişmeleri sürekli tartışma ile ikna yolu ile kendi kendini tenkit metodu ile çözümleyin.

Ana devrimci siyasi çizgi içerisindeki unsurların devrimci birlik için yapacakları ilk şey ayrılık noktalarının iyice tesbitidir. Bu konuda V.İ.Lenin diyor ki "Birleşmeden evvel ve birleşmek için evvelâ kesin ve belirli bir surette aramızdaki sınırı çekmek lâzımdır." (I)

Belirttik ki önümüzdeki ana devrimci görev proletarya partisinin gerçekleştirilmesidir. Biraz daha açımlayalım: BU PARTİ İŞÇİ SINIFILIN ÖRGÜTLÜ ÖNCÜ MÜFRESİDİR. Bu parti toplumun hangi kat ve sınıfından gelirse gelsin proletaryanın dünya görüşünü ve proletarya çalışma tarzını benimsemiş yani kendi sınıfıyla olan bütün köprülerini atmış parti programını tüzüğünü ve disiplinini içtenlikle benimseyen herkese açıktır. Bu parti işçi sınıfı hareketini yöneten, işçi sınıfı mücadelesini birleştiren ve bu mücadeleye doğru yol gösteren bir kuvvet olmak durumundadır.

Partinin nihai hedefi sosyalizmdir. Emperyalizmin sömürüsü altında ve bağrında kapitalizm öncesi ilişkileri de barındıran ülkemizde stratejik hedefi ise; ülkemizi bağımsız kılacak ve sosyalist devrimin eşğine getirecek olan bağımsızlık ve demokrasi savaşını vererek demokratik halk iktidarını kurmaktır. Emperyalizm kovulmadan ve kapitalizm öncesi ilişkiler temizlenmeden yani halkımızla emperyalizm ve işbirlikçileri arasında ki gelişmeyi; hâkim gelişmeyi çözmeden sosyalist devrimin eşğine gelmek mümkün olmadığından yani emek sermaye "temel gelişme"sini çözmek mümkün olmadığından partinin önündeki stratejik görev işçi sınıfının ideolojik politik örgütsel öncülüğünde emperyalizmle ilişkisi olan bütün sınıf ve tabakaları birleştirerek emperyalizme ve işbirlikçilerine karşı, devrimci hareketi geniş halk yığınlarına yaymak ve sosyalizm yolunda ilk ve ciddi engeli emperyalizmi ve işbirlikçilerini kovmak, yenmek ve demokratik halk iktidarını kurmaktır. Bu bilimsel sosyalist kesintisiz devrim sürecinin birinci adımıdır. Partisinin yönetim ve öncülüğünde bütün halkın bütün sınıf ve tabakalarını ittifakına alıp emperyalizmi yenerek hegemonyasındaki demokratik halk iktidarını kuracak olan işçi sınıfı, elbet-

te ki burada durmayacaktır. Bilimsel sosyalist kesintisiz devrimi devam ettirerek kendi iktidarını gerçekleştirecek ve daha ileri aşamalara yürüyecektir.

İşte bizim parti anlayışımız budur.

Bugün ülkemizde yukarda belirlediğimiz proleter, sosyalist hareketin önündeki ana devrimci görev, ana devrimci göreve giden yol ve buyolda atılacak ilk adım "acil mesele" açısına bağlı kalınmadan, bu üç noktaya dayanmadan ana devrimci siyasî çizgi içersinde yer alan gurupların ayrılık larını ve hatalarını ve sistemleşmeye yönelik hatalarını (sapma eğilimleri) açık bir biçimde belirlemek güçtür.

Oportunizmin derinlemesine tahlili ve eleştirisini ise bu açıdan inceleyemeyiz. Bu baylarımızın ideolojisi ayrıdır, bu bayların ideolojisi küçük burjuva ideolojisidir. Ve elbette ki, küçük burjuva beylerin, proleterya partisini gerçekleştirmek gibi bir "ana devrimci görev"i, "devrimci birlik" gibi bir "acil meselesi" söz konusu edilemez.

Gelecek yazılarımızda oportunizmin genel gelişimini ve son "tahlillerini" daha geniş ve derinlemesine eleştireceğiz.

Bu açıdan genel olarak Marksizmi (diyalektik ve tarihi materyalizmi) dünya görüşü olarak benimsemiş ve bunun ülkeye uygulanmasında da genel geçer ilkelerde birleşen ancak somut durumların somut tahlili, dolayısıyla;

1. Ana devrimci görev (Parti)
2. Ana devrimci göreve giden yol (Özörgüt için örgüt)
3. Bu yolda atılacak ilk adım ACİL MESELE'de farklı görüşlere sahip olan ve ana devrimci siyasî çizgi içersinde yer alan proleter devrimci gurupların durumunu eleştireceğiz.

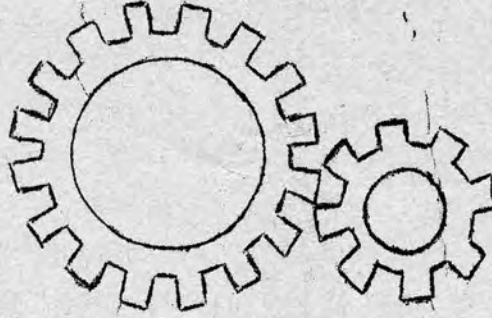
Proleter devrimci guruplar genel olarak; nihai hedefin sosyalizm ve stratejik hedefin millî demokratik devrim olduğu ve millî demokratik devrimin işçi sınıfı öncülüğünde (ideolojik politik örgütsel) gerçekleşeceği yani Marksist Leninist kesintisiz devrim teorisini (genel çizgileri ile) benimseyen unsurlardır.

Ancak yazımızın üçüncü bölümünde belirtildiği gibi; bu devrimci çizgi içinde hataları ve sistemleşmeye yönelik hataları (sapma eğilimlerini) taşıyan bir çizgidir. Ve gene yukarda ana devrimci çizgi içersinde yer alan guruplaşmaların, hataların mihverietrafında durduğunu belirtmiştik. O halde bu hatalar, bu sapma eğilimleri; bu ayrılıklar nelerdir? Bunları ana devrimci görev, ana devrimci göreve giden yol ve acil mesele açımıza bağlı kalarak gelecek sayıdaki yazımızda anlatacağız.

DİP NOTLAR:

- (1) J. Stalin Leninizmin İlkeleri s.98
- (2) J. Stalin Leninizmin İlkeleri s. 97

- (3) J. Stalin Leninizmin İlkeleri s.99
- (4) TİP İstanbul İl Kongresinde sunulan Birlik İçin Karar Tasarısı Gerekçesi s.16
- (5) R.S D İ P Tarihi Lenin'den zikren
- (6) Birlik İçin Karar Tasarısı Gerekçesi
- (7) J. Stalin Leninizmin İlkeleri s. 108-109
- (8) Birlik İçin Karar Tasarısı Gerekçesi
- (9) Birlik İçin Karar Tasarısı Gerekçesi
- (10) Partizan sayı 1 TİP İstanbul İl Kongresindeki Tutumumuz yazısından
- (11) R S D İ P Tarihi Lenin'den zikren (Moskova 1954)

P A R T İ Z A N
DEVİRİMÇİ BİRLİK YOLUNDA ATILMIŞ
KÜÇÜK BİR ADIMDIR.

P A R T İ Z A N'LA BAĞ KUR...

BÜLTENİMİZ, ADRESİNİ BİLDİREN
BÜTÜN ARKADAŞLARA POSTA İLE
GÖNDERİLECEKTİR.

Haberleşme adresi:
PARTİZAN. TİP Eminönü İlçesi,
Sekbanbaşı sokak
Beyazıt - İstanbul

SUNGURLAR FABRİKASI İŞÇİLERİNDEN
ECA FABRİKASI İŞÇİLERİNE

Sungurlar işçileri olarak sizleri destekliyoruz.

İşçi Kardeşim,

Mücadelemiz ortaktır. Sarı sendika Metal-İş ve Çelik-İş'e karşı mücadele ediyoruz. Bizi satan sarı sendikaların sözleşmelerini kaldırmak için mücadele ediyoruz. Emegimizin karşılığını daha fazla almak için mücadele ediyoruz.

- Mücadelemiz patronların sömürüsüne karşıdır.
- Mücadelemiz emegimizin hakkını almak içindir.
- Mücadelemiz işçiye karşı olan sömürücü ve gerici iktidarlara karşıdır.
- Mücadelemiz sömürünün en büyüğünü yapan ve bütün dünya halklarını ezen Amerikan Emperyalizmine karşıdır.

Bu mücadelede tek gücümüz BİRLEŞMEKTİR.

BİRLEŞELİM GÜÇ OLALIM

EMEĞİMİZİN HAKKINI ALALIM

Grev yapan, işgal, boykot yapan bütün işçi kardeşlerimizle dayanışma kuralım.

İŞÇİ-KÖYLÜ-GENÇLİK BİRLİĞİNİ VE DAYANIŞMASINI SAĞLIYALIM.

Biz Sungurlar işçileri sizleri destekliyoruz.

Haklı davanızda başarılar diliyoruz. Sizler de bizleri destekleyin.

YAŞASIN İŞÇİLERİN BİRLİĞİ

YAŞASIN MADEN-İŞ

YAŞASIN İŞÇİ-KÖYLÜ-GENÇLİK DAYANIŞMASI

KAHROLSUN İŞÇİ DÜŞMANLARI

KAHROLSUN AMERİKA

DİRENEN SUNGURLAR İŞÇİLERİ

Bu bildiri bütün Sungurlar işçileri tarafından imzalanmıştır.

P A R T İ Z A N - ONBEŞ GÜNDE BİR ÇIKAR - KURUCULAR ADINA SAHİBİ:
Mehmet SARISÖZEN - SORUMLU MÜDÜRÜ: Güray Tekin ÖZ - YÖNETİM YERİ:
Sekbanbaşı sokak Manolya Apt. Daire 3 BEYAZIT - İSTANBUL Sayı:2
19 Mayıs 1970 Fiyatı: 100 kr.